

MAGYAR KURI R

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Junius' 25 - dik napján, 1816 - dik esztendőben.

B e l g i u m.

Az ezen hónap' 6-ikán *Párisban* kijött *Journal General de France* c'képpen ír a' *Belga Observator* ról: —

„A' *Belga Observator* (úgy mond) azoknak a' *Frantziákkal* ellenkező *Újságok* nak egygyike, mellyek a' *házájokból* elszaladott *Frantziák* által *Brüssselben* és *Lüttichben* irattataak, legkeserűbb szemrehányásokkal élt egygyik utolsó levelében a' *Belga Király* ellen, azért, hogy azt parantsolta vala, hogy a' *Lüttichi Mercure-Surveillant* nevű újságnak írója, a' fennálló *törvények* szerint üldöztessék a' *Törvényszékek* által. A' *Belga Observator* ezt a' parantsolatot a' *Monarkhia* fundamentomos *törvényeivel* és *Constitúziójával* ellenkezőnek találja lenni; az ő *itélete* szerint el kellett volna várni, hogy a' megsértett *Monarkhák* panaszoltak, avvagy hogy az *újságíró* ellen magok személyesen keltek volna ki. Úgy ítélt a' nevezett újságnak írója, hogy az által, hogy a' *Belga Király* magát a' dologba avatta, a' *vádoltatott* nak szabad *védelmezése* 's az *ítélő bírác* nak *függetlensége*, *veszedelemnek* tétettek légyen ki *természetszerént*. A' *processus* nak *kimenetele* azt mutatja, hogy a' *Belgiumi* *Uralkodónak* a' dologba való *avatkozásából* nem a' lett a' *következés*, a' mit a' *Belga Obser-*

vator várt volna. Az a' *Theoria*, mellyet ez az *Observator* itt, mint *fundamentumot*, úgy ad elő, nekünk éppen olyan *neveltségesnek* látszik lenni, mint a' milyen *neveltséges* volt maga az az *ítelet*, mellyet a' *Törvényszék* a' *Mercur-Surveillant* mondott. E' nem *kitsiny* dolog. Hogy, hogy! 'S hát a' *helybéli* *ítélőszékeknek* magoknak ne *kellessenek-e* ez vagy amaz *író* t, *ex officio*, *törvényszék'* eleibe *citáltathatni*, ha ez az *író* egy *szövetséges* és *barátságos* *Monárkhát* meggyaláz? Hát a' *Monárkhák* nak magoknak *személyesen* *kellene-e* talám az *ítélőszék'* eleibe *elő-állani*, ha *őket* valamelly *pasquillans* megsérteni *mérészli*? Az olyan *Tudomány*, melynek *titkos* *célzása* a' *Királyi* *méltóságnak* *megalacsonyítatása*, nem *csak* *neveltséges*, de *veszedelmes* is. A' *Belga* *Országglószék* az által, hogy azokat a' *szemtelen* *írókat*, a' kik *több* *Európai* *Hatalmasságok* ellen *kikeltek*, *önként* való *indúlatból* *Törvényszék'* eleibe *citáltatta*, *megbizonyította* azt, hogy a' *mag* *politikai* *kötelességei* eránt *igasságos* és *érzékeny* *tisztelettel* *viseltessék*. Hanem a' *processus* nak *kimenetele* azt mutatja, hogy a' *Törvényszék* ezen *principiumokrol* éppen *semmit* *sem* *tudott*. Magát a' *dolgot*, *tudniillik* két *Monárkhák* nak *megsértését*, *megesmerni*, 's erre a' *bűnre* még is *ily* *gyenge* *büntetést* *határozni*, ez, *minden* *kigondolható* *ügyellen* *ítélet-*

tételek között, a' legügyetlenebb. Tulajdon maga a' *Surveillant* sem mulattat el az ellene kimondatott ítélettel tréfát üzni. Mi arra kérjük az okos gondolkodású embereket, hogy vegyék fontolóra ezt a' *Scandalumot*. Ha a' nyomtatásbéli vétkeknek törvényes mérséklés szerént kell megbüntettetni: természeti következés az, hogy tebát a' megbántatott személynek méltósága, 's az a' bizodalom és tisztelet, mellyekkel ő eránta viseltetni tartozunk, tekintetbe vétetessenek. Az, a' ki egy olyan Monarkhát rágalmaz, a' kit tisztelni 40 millió emberek köteleztetnek, valóággal bűnösebb és büntetésre méltóbb, mint az, a' ki ugyan azon bünt tsak egy magános ember ellen-követi-el. Azonközben, egy *Londoni* kereskedő tsakugyan szembetűnőbb elégtételt nyert volna, mint a' milyent *Sándor* Császár nyert. Egyáltalában ohajást érdemlő dolog az, hogy a' Monarkhák ellen történő megbántások is a' törvények' nevében íteltessenek-meg; hanem már ebben az új tekintetben a' törvényeknek is ehez mérsékleteknek kellene lenni; különben a' nélkül, hogy eszünkbe vennők oly sok *processusokat* elvesztenének a' Monarkhák, hogy utoljára tsak az igazságtalanság lenne az ő részek. Szerentsére még igazságok van, a' mellyet ezek az utolsó időbeli történetek megczáfolhatatlanul megmútattak. Az Országlószekeknek azon kell már most lenni, hogy munkájokat a' rerolúziós lélekeknek, melly az ő támasz-oszlopától a' katonai tirannismustól örökre megfosztatott, semmivétevése által, tökéletességre vigyék és elvégezzék. A' törvénynek uralkodni kell; de tsak minden igaz juszerént való Hatalmaknak fenntartások-ra. "

Ennek az itt előadott tikkelynek jobb megértése végett, nevezetesen arra nézve, a' mit a' *Mercure-Surveillant* ellen kimondatott ítéletnek gyengesége felől mond benne a' *Brüsseli Observator*, szükséges leszen a' múlt hetekben kijött újságoknak egy-

gyik darabjából, a' következő tudósítást megolvasni: — "

„Május' 30-ikán írják *Luttichból*, hogy a' *Mercure-Surveillant* kiadója *Ceuleneer* úr ellen való *processusnak* kimenetele pont-rólpontra úgy van, a' mint itt következik, és nem úgy, a' mint ő maga kihirdette vala (noha most se' sokkal bészületesebb): — Négy napig tartott ülés és 11 óráig tartott prókatori beszédtartás után, 100 Frankból álló birsághízetésre, egy hónapi fogságra, a' *processus*béli költségeknek megfizetésére, és arra büntettetett a' nevezett újságíró, hogy öt esztendő alatt minden polgári jusoktól megfosztatva legyen, mint a' kire rea bizonyosodott az, hogy a' *Szent Szövetségnek* kiadása alkalmatosságával a' a' Szövetségeket rágalmazta légyen. A' mi az ellene intéztetett vádnak második tikkelyét, tudniillik annak az előadásnak kiadását illeti, a' melly ilyen ezimírásalatt jött-ki: *Considerations politiques*, ezen tekintetben úgy nyilatkoztatta-ki magát az ítélőszék, hogy ez az írás tsak egy kevéssé szemtelen bátor és megbántó politikai vélekedéseket foglal magában a' *Bourboni* Ház ellen, de nincs benne semmi olyan meghatarozott *factum*, mellyben a' rágalmazásnak valóságos nívola áll. "

Frantzia Ország.

A' három színű pulyák' *processusa* az esküttekből álló tanács előtt Párisban Junius' 10-ik napján elkezdődött, 's 11-dikben elvégződött. A' vádoltatott személyek ezek voltak: — 1) *Düfe y Spiridieu Péter*; és azzal vádoltatott, hogy olyan írásokat készített és adott a' nyomtatásra által, mellyek az Országlásnak és thronusra való következés' rendjének felfordítására czélzó, egyenes és oldaloslag való meghívásokat (nogatásokat) foglaltak magokban. — 2) *Babeuf Robert*. Ennek bűne abban áll, hogy olyan írásokat készített, adott nyomtatás alá, 's osztott-ki és adott-el, mellyek éppen olyan dolgokat foglaltak magokban, mint a' *Düfe y* írásai. — 3) *Bou-*

quet Stanislaus. Ez, hasonló czélzásu irásokat nyomtatattott és osztott-ki — 4). Zenowitz Konstantin György, más nével Konstantini. Ez is hasonló tárgyú irásoknak készítésében és kiosztásában részesedett. — 5). Baupré Lörintz József Jakab; kinek háne abban állott, hogy a' mondott irásokat kiosztotta 's árulta. Dufey 43 esztendő, Prokurátorságot viselt ember. Bouquot 26 esztendő; könyvnyomtató és könyvvaros volt Troyesben. Zenowitz, egy magat úgynevező Gróf, 34 esztendő; született Lengyel országban Polotzk városában; e' Frantzia Oberst-ter volt. Balouf Robert, 20 esztendő ember; annak a' gonosz emlékeztető Babeuf Grachusnak a' fia, ki, mint az úgynevezett egyenlőség systemájának egygyik feje, a' nép' seprejét posztásra és gyilkosságra ingerlette, 's az 1797-dik esztendőben ugyantsak a' maga lázszató irásaiért a' Vendomi törvényszék által halálra ítéltetett. A' kikérdeztetés-közben megvallotta Robert Balouf bosszaszagadása után; hogy őtet csak az indította a' három színű pulyának kinyomtatására, hogy a' tilalmaskönyvekből örökké nagyobb a' nyereség, mint azokból, a' melyek nem tilalmasok. Ez a' Robert Babeuf az 1815-dik esztendőbeli szerentsétlen Mártziusban Lyonban lévén a' Bonaparte' odaérkezésekor, katonaruhát vett-fel, 's igen hűséges szolgálatot tett az új rebellióban. Onnét Párisba küldetett oly utasítással, hogy útját Champánián által vévén, a' Bonaparte' proklamátzióit ossza-ki. Troyesbe megérkezvén, ott egyszerre fellobbantotta a' támadás' szikráját; az ottlévő könyvnyomtatót Bouquotot a' város' házához hivatván, ennek megparantsolta, hogy a' Bonaparte' proklamátzióit nyomtassa, hogy szaporodjék, ő pedig maga, mint Biztos ezen proklamátziókat aláírta. Ekkor kezdődött a' kettőjük között való esmeretség. Azekkori esmeretség' jusán vitte most Babeuf a' három színű pulyákat Troyesbe a' kinyomtatás végett Bouquothoz, a' ki ennek első

tsomóját azonnal ki is nyomtatatta: hanem a' második tsomónak kinyomtatásával elkészült ez a' betsületes társaság; azért, mint látszik, hogy pénz' dolgában való egyenlenség' adta elő magát.

A' motskos munka' foglalatját teszik: a' Király characterét és familiája' hajlandóságát illető megbántások, az Országglószéknek rágalmozása; egy oly időről való állokozás, a' melly nem soká' elfogna következni, 's a' midőn az igaz jussal bíró Monárkha a' maga ősei' palotáját ismét elhagyni fogna kéntelenítettű. — A' második tsomóban a' Princz Eugenius költött neve' alatt egy proklamátziót is akartak a' mesterkedők kiadni: hanem ezt Dufey nem vallotta-ki egészszen.

A' kinyomtatott első tsomónak 1000 elsőbb exemplárjai, Troyesből egy Supin nevű leányhoz adressiroztatva küldettek-bé Párisba; ez Babeufnak, Balouf pedig Beau-princnek adta által a' pakétot, oly utasítással, hogy a' benne lévő nyomtatványokat árulja-el. Beau-pré meg is valja, hogy ő ezeket eladta, de azzal menti magát, hogy ő azokat el nem olvasta. —

A' vádoltatottak ilyen rendel vezettek-bé a' Törvényszék' eleibe: Dufey, Balouf, Bouquot, Zenowitz, Baupré Lörintz, Zenowitz, ki, az Obersteri formaruhán és a' Betsület-Légiónak czimerén kívül, a' Lengyel ország' Fejér-Sas, és a' Liliom czimereket is, feltette volt. Mínekutánna megvallotta volna Babeuf, hogy a' három színű pulyának írója valósággal ő lett volna, ilyen kérdést tett eleibe a' Törvényszék' előlölője az ifjú Desece: — „Az úr tehát, kedve' tartása szerént ajándékozta-el Frantzia ország' koronáját? — Felelet: Én nem; ezt tselekedni nem állott az én hatalmamban. Én ezen tekintetben csak a' magam' tulajdon kívánságát, 's valamelly dolgnak fájlalását fejeztem-ki. — Kérdés: Hát miképpen eshetik az, hogy az úr mostani nyilatkozatásai oly nagyon ellenkeznek azokkal, melyeket az úr az előrevaló

kikérdeztetéskor tett volt? — *Felelet:* Én akkor beteg voltam; az elmém zavarodásban volt; 's egy politziai tiszt reám lőtt, melynek még most is hordozom a' bélyegit.

*Düfey*hez egyebek között ilyen kérdéseket intézett az előlülő: Igaz-e, hogy az úr a' könyváros *Babeuf*' számára valami Bonaparténak kedvező irásokat nyomtatott? — *Felelet:* Az igazat megvallván, én akkor, az armádának a' néppel való egygyeztetésére nézve egy munkát — itt felbeszakasztotta az előlülő a' *Düfey*' beszédét, így szollván: Meg akarom kimélni az urat a' hosszas magyarázatba való botsátkozástól, a' melly nem tartozik a' dologhoz, 's csak azt akarom tudni, hogy egygyetértésben volt-e az úr *Babeuffel* a' Bonaparte' közbéli uralkodása alatt? — *Felelet:* Igen is, abban voltam; ő nállam nyomtatatta az említett munkát. — *Kérdés:* Nem vett-e az úr észre a' három színű pulyáknak utolsó tsumójában valami olyan helyeket, melyeket az úr jobbitott-meg? — *Felelet:* Nem. — *Kérdés:* Énekelték-e az úrnál a' Királynak gyalázatjára szolgáló verseket? — *Felelet:* Igen.

Ezen kérdezősködéseinek végzése után így szollott az előlülő az Esküdtekhez: — „Abban a' három színű pulya nevű irásban, úgy mond, oly gyalázatos oly undok helyek talátnak, hogy nekünk a' azemérem meg nem engedi, hogy annak felolvasatása által egy Frantziának módot szolgáltassunk arra, hogy azokat hallhassa. A' vádoltatott személyek vallást tettek ezen irásról; és mi ezt bizodalmasan által adjuk megvisszát az Biráknak, de oly kéreccsel; hogy azt senkivel ne közöljek, 's az abban talátnak dolgoknak emlékezetet a' magok' elméjékből, mennél előbb küldjék számkivetésbe. Ezen motkolódó irásban nem csak a' Királynak méltósága bánthatik leggerombább módon, hanem más személyek is, mint a' többek között Gavalier *Eschazet*'s Prokurátor *Roux-Laborie*

urak. Egyebek között egy helyen ezek a' kifejezések is előfordúlnak benne a' *Düfey*' keze'irásával: — „A' Caeni kikötő helyben egy hajót szemlélték-meg, melyről a' három színű zászló van kifüggesztve, a' melly sok esztendőig kedves valaa' Frantziáknak.“ — *Düfey* ezen motskos kifejezésekre nézve általjában csak azzal mentette magát, hogy tagadta, hogy tölle valók volnának.

Jun. 11-dikén délutáni 5 óráig folyván a' per, 's utoljára a' vétkesek is minden mentsegeiket elő hordván, ekkor a' közönséges ülés félbeszakadott, a' Törvénytévő birák különös szobába mentek, 's ott egymásközött estvéli 8 óráig tanáskozván, onnét kijöttek, 's a' közönséges halgatók előtt ilyen íteletet mondtak egész meggyegyzéssel a' három színű pulyáknak fejékre: —

„*Bouquet*, *Babeuf*, és *Beaupré* vétkesek abban, hogy lázszató irásokat nyomtatattak, nyomtatás alá adta, vagy kiosztottak; hasonlóképpen vétkesek *Düfey* és *Zenowitz* abban, hogy ugyan ilyen irásoknak nyomtatásai valóadásában részesek voltak.“

— Azután felolvastattak az 1815-dik esztendőben Nov. 9-dikén költ törvénynek 1-ső tikkelye, 's a' büntető törvényes könyvnek 5)-dik és 60-dik tikkelyeik, mellyek által *Deportáltatás* (bizonyos helyre való elvitettetés: nem számkivetettésbe való küldetetés) határozatott az ilyen nemű büntetés ellen. *Zenowitz*ra nézve még az is hozzá járult ezen büntetéshez, hogy megfosztatott a' Betsület-Legiónak czimerétől. — Az egy *Bouquetot* kivéven, a' többek mind a' négyen, nagy szemtelen bátorsággal 's erőltetett túfolódó nevetéssel halgatták a' fejéikhez sújtatott büntetésnek felolvasatását. — *Zenowitz* a' kikérdeztetés közben azt is mondtotta, hogy az ő famíliája *Zeno* nevű Görög Császártól hozza-le egyenes lineában a' maga származását.

Mint hogy sokan talátnak olyanok, a' kik ezeket a' két kifejezéseket *Számkí-*

vetés és *Deportálás*, egymáshelyett vévén vagy egymással összezavarván, úgy itéltek, hogy a' *Deportáltatás*, igen gyenge büntetés volna az olyan bűnösökre nézve, kikre reájok bizonyosodik, hogy hazafiak között való hadakozásuak gerjesztésén iparkodtak légyen: erre nézve a' *Gazette-de France* jónak találta eszébe juttatni a' közönségnek, hogy a' feljebb való esztendőkből kijött törvények szerént mitsoda következesek legyenek a' *deportáltatásból* álló büntetéssel összekötve, tudniillik ezek: Az ilyen büntetésre ítéltetett ember minden vagyonát elveszti; többé semmi örökségnek birtokába nem léphet; ha különbben valamely örökség szállana is reá, abba ő soha bé nem tétethetik; az ő örökségeit éppen úgy el foglalják az ő örökösei, mintha ő magaminden testamentumtiszinálás nélkül meghalt volna; semmi olyan házasságot nem tehet többé, mely néki az országban valamely polgári jusszerezhetne; az ő azelőtteni házasságának minden polgári jusokra kiterjedő erejét eltörli ez a' büntetés ő reá nézve. Az ő felesége és ösei éppen úgy kezdhetnek és folytathatnak minden pereket 's úgy gyakorolhatják minden jusukat, mint mind ezeket az ő valóságos meghalálózása után tselekedhették volna.

A' *Párisi Vádoló Kamara* készen van már 20 napi munka után annak az éppen olyan esztelen mint gyáva összezescsküvésnek tagjai ellen intéztetett processusnak rendbeszedésével (instructiójával), a' kik magokat az 1816-dik esztendőbeli *Patrióták* nak nevezik, és nem valami egyéb tsekélységre, hanem egyenesen a' Királyi családnak gyilkos halállal való kiáltására 's a' mostani Országlásnak felfordítására czéloztak, oly reménsséggel, hogy talám néhány napokig vagy néhány órákig módok leszen a' prédálásra. Ezen magokat úgy nevező *Patriótáknak* fejeik között 28-tzan a' *Párisi*, 3-man a' *Chalonsi* Törvényszék' efeibe utasítottak; 8-tzan, azért, hogy a' Vá-

doló Kamara nem találta elég indító okot az ő vádolásokra, szabadon bocsátattak. A' 31 elsőbbek ilyen rangú emberek: Van köztök, egy Timár, egy Irász (íródeák), egy Könyvnyomtató, egy Építőmester, egy Tszimadiáné, Monsieurnek, a' Király' ötszének egy régi testörzö vitéze, egy penziónlévő köz katona, három, Ozere Emanuel, Ozere Henrik és Ozere Jakab, testvérek, mind hárman íródeákok, egy Poéta és éneklőmester, a' Hertzeg Rochechouart' Generál-Stábjától egy Svadronkommandáns, a' Bonaparte' idejebeli Követek' kamarájának egy tagja, az előbbeni időkbéli Császári hadi Cancellariának egy tagja, egy Tszimadiánas, egy Szabó, egy nyakken-dőáruló kalmár, egy Parokás, egy Borkereskedésbeli bíztos, egy Tanulódeák, egy Orvos, egy Borkereskedő, egy Adjutáns a' régi Császári testörzö seregtől, egy Kertész, egy Gyepjúkereskedő, egy Aranymíves, 's a' t.

Lyonból így írt Jun. 6-ikán a' Rodánusi departamentbéli újság: —

„Tegnap estvéli 8 óratájban oly dolog történt városunkban, a' melly, ha tovább tartott volna, nagy szomorúságot okozott volna a' Király' és a' jó rend' barátjainak: de csak szempillantatig tartó volt. E' meg-szégyenyíthető a' rút lázszasztókat, ha még csak mi kevéssé is szégyenleni tudnának. Néhány lázszasztók, kik a' különböző katonatsoportok között uralkodó jó egygyeséget 's ezeknek a' Király' eránt való jó hajlandóságokat bánkodással szemlélték, éppen ezen jó hajlandósággal, jó érzékenységgel éltek, mint eszközzel, abban, hogy a' katonaságot egymás ellen felingerelhes-sék. Ethitették az itt lévő úgynevezett *Pireneu* mi igea derek *Regementel*, hogy a' hasonlóképpen itt lévő nemzeti örző se-regek, valamelly ének által a' Király' eránt nagyobb hajlandóságot akarnak kifejezni, annál, mint a' milyent a' nevezett *Regement* a' Király' eránt nyilatkoztat, a' melly végre az említett ének' utolsó versének el-

fatsarták, vagy másképpen magyarázták az értelmet, mint valósággal volt. Az e felett való disputáció már olyan hevessé lett vala a két rész között, mellyeknek egygyike azt gondolta, hogy ötet a másik rész a Király eránt való hajlandóságnak kinyilatkoztatásában felyül akarja múlni, hogy szomorú következése lett volna, ha a vezérek és tisztek minden iparkodásaikat ezen különbömben legjobb indulatú seregeknek tsupán tsak vetékedésből támadott felhevülésseknek létsen-lesítésére, 's a veszedelemnek még tsirájában való megfojtására nem fordították volna. Még azon estve megjelenvén a Kormányozó a kaszárnyában, leg nagyobb tsendességben találta az egyszempillantásig megtévedett, de az engedelmességre vissza tért katonaságot: 's más nap reggel ismét meglátogatván őket, örömmel szemlélte, hogy mind két rész a mennél hamarább lehető egymáseránt való megengesztelődést kívánja, a melly így ment véghez: Két csoportok tiszteik által egymással szembe vezéreltetvén, a két kaszárnyaközött éppen középben összszetalálkoztak, itt a katonaság egymást, ilyen kiáltozásoközben, *Éljen a Király! Éljenek a Bourbonok mind örökké!* megölelte; kezét tsaptak, 's egymásnak örökös barátságot ígértek, 's az után a két seregbéliek, mint eddig, ismét egygyüvé gyülekezni, egymást kotsmára hivni elkezdették.

Generálmajor *Bonnaire*, *Condé* várabéli Kommandáns, és az Adjutánsa *Micton*, kik azzal vádoltattak, hogy *Gordon* nevű *Hollandus* Oberstert, a kit 18-dik Lajos Király azon várnak felkérésére oda béküldött volt, vagy magok megölelték, vagy pedig megöleltetésének eszközlői voltak, egy hadi tanács által megítéltettek. Az ő megítéltetések, minekutána a per egy darabig annak módja szerént folyt volna, így ment véghez. — Az előlülő ezeket a kér-

déseket terjesztette a Birák' eleibe — 1), parantsolta-e Generális *Bonnaire* az Oberster *Gordon* megöleltetését? — 2), előre való meggondolással parantsolta-e? — 3), részt vett-e ő ezen Obersternek megöleltetésében, a mellyet néki megakadályoztatni kötelezése lett volna? — 4), Bűnös-e, hogy az Oberster' megöleltetését meg nem akadályoztatta? — 5), megsértette-e a nemzetek' törvényét egy Követnek személyében, kinek szent jussait meg nem esmérvén ötet gyalizattal illeteni a bűnösöknek megbüntetésé nélkül megengedte, 's a többi?

A három első kérdésekre nézve nem találta ötet bűnösnek az ítélőszék: hanem a 4-dik és 5-dik kérdésekre nézve, t. i. hogy az Oberster megöleltetését, mint vezér és Kommandáns meg nem akadályoztatta, 's az alatta levő katonaságnak egykövettségi személyek így bűnösnek, megengedte, ötöt bűnösnek lenni nyilatkoztatta.

A *Bonnaire*' Adjutánsára *Micton*ra nézve ezeket a kérdéseket tette az előlülő: Bűnös-e *Micton Antal* abban — 1)ször, hogy Oberster *Gordon* ellen erőszakot követett-el, midőn az ő pántlika tsukrát 's egyéb czimereit letépte — 2)ször, hogy az Oberster *Gordon* megöleltetését parantsolta, még pedig — 3)ször, hogy azt előre való meggondolással parantsolta-e? —

Mind a három kérdésekre nézve bűnösnek lenni találta az ítélőszék Adjutáns *Micton*nt. — Mind ezek után, gondolóra vévén az ítélőbirak, hogy egy Követnek megbántását még a régiek is oly nagy bűnnek tartották, hogy a bűnösre, sőt egy egész város' lakosaira is halalos ítéletet mondtak, *Bonnaire*'t *Krantzia* országnak Európai birtokain kívül való deportáltatására — *Micton*nt pedig halála ítéte. — Ők mind ketten a megvissgáló Törvényszék' eleibe apelláltak.

(A többit lásd a Toldalékban.)